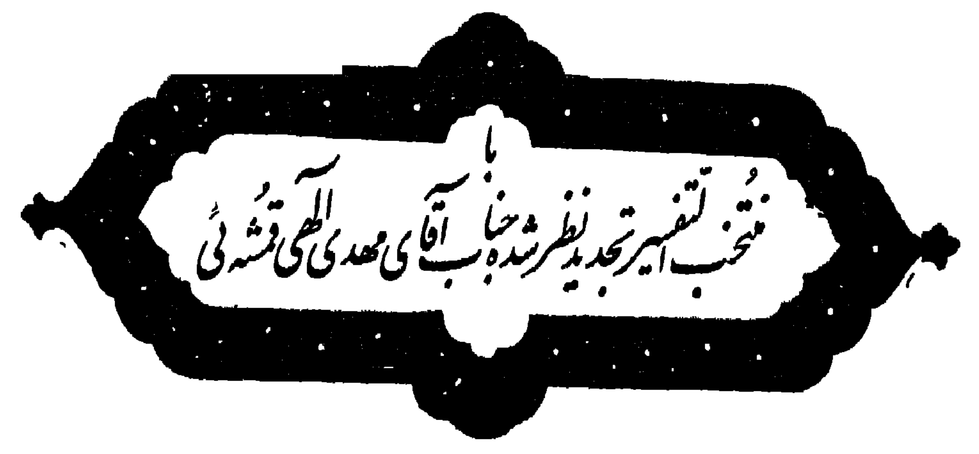
قرآن مجید

و خدا بهرچه کنند آگاه است (۱۸) بفرض که شما خود از طرف آنها برای زندگانی دنیا دفاع توانید کرد،
کدام کس طرفداری آنها را روز قیامت خواهد نمود؟ و که آنها را از عقاب خدا نجات تواند داد؟ و یا
چه کس بکفالت و وکالت آنها تواند برخاست؟ (۱۰۹) هر که عمل زشتی از او سر زند یا بخویشتن ظلم کند پس از خدا
طلب آمرزش و عفو کند خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت (۱۱) هر که گناهی کند بخود زیان رسانیده و
خدا دانا (باعمال خلق) و کارش (در جزای اعمال) از روی حکمت است (۱۱۱) و هر کس خطایا
گناهی از او سر زند و تهمت بدیگری بندد مرتکب بهتان و گناه بزرگ آشکاری شده است (۱۱۲) اگر فضل
و رحمت خدا شامل حال تو نبود گروهی از آنان (یعنی دشمنان اسلام) همت بر آن گماشته بودند که ترا از
راه صواب دور سازند ولی (بلطف خدا) آنها خود را از راه حق و صواب دور ساخته و بتو هیچ زیانی
نتوانند رسانید و خدا بتو این کتاب (قرآن مجید) و مقام حکمت و نبوت را عطا کرد و آنچه را
که نمیدانستی ترا بیاموخت که خدا را با تو لطف عظیم و عنایت بی اندازه است (۱۱۳) هیچ فایده
و خیری در سخنان سری آنها نیست مگر آنکه کسی در صدقه دادن و نیکوئی کردن و اصلاح
میان مردم سخن سری گوید و هر که برای این کار در طلب رضای خدا چنین کند بزودی خدا باو اجر
عظیم کرامت فرماید (۱۱۴) و هر کس پس از روشن بودن راه حق براو با رسول خدا بمخالفت
برخیزد و راهی غیر طریق اهل ایمان پیش گیرد وی را بهمان طریق باطل و راه ضلالت که برگزیده
واگذاریم و او را بجهنم در افکنیم که آن مکان بر او بسیار بد جایگاهیست (۱۱۵) خدا هر که را با و شرک آرد نخواهد بخشید

و ما دون شرک (گناهان دیگر) هر که را مشیتش تعلق گیرد میبخشد و هر که بخدا شرک آرد سخت گمراه شده و از راه نجات
و سعادت دور افتاده (١١٦) مشرکان غیر خدای عالم هر چه را خدا بخوانند یا جمادی است (مانند بتهای لات و
منات و عزی که بی اثر صرف است) یا شیطانی سرکش (و فریبنده) است (١١٧) خدا آن شیطانرا از درگاه
رحمت خود دور کرده زیرا او بمجادله با خدا برخاست و گفت: من از بندگان تو قسمتی را زیر بار طاعت خود
خواهم کشید (١١٨) و سخت گمراه کنم و بآرزوهای باطل و دور و دراز (که از راه خدا بازمانند و از هر خیر و سعادت
محروم شوند) در افکنم و بآنها دستور دهم تا گوش حیوانات ببرند (تا علامت باشد که این حیوان نصیب بتهاست)
و امر کنم تا خلقت خدا تغییر دهند (کتاب و احکام خدا را بدلخواه خود تأویل و تبدیل کنند) و (ای بندگان
بدانید که) هر کس شیطانرا دوست و یار نه خدای را سخت زیان کرده زیانی که (بر هر عاقلی کاملاً) آشکار است
(١١٩) شیطان (برای گمراه کردن ایشان) وعده بسیار دهد (و مردم را به اوهام و خیالاتی آرزومند و امیدوار کند)
ولی وعده و نوید شیطان چیزی بجز غرور و فریب خلق نیست (١٢٠) و ایشانرا (یعنی شیطان و پیروانش را) منزلگاه
جهنم است و از آن مفرّ و گریزگاهی نخواهند یافت (١٢١) آنانرا که بخدا گرویدند و کارها بصلاح (خود و خلق کردند)
بزودی آنها را به بهشتی درآوریم که زیر درختانش نهرها جاریست تا منزلگاه ابدی آنها باشد، وعده خدا حق است و کیست که
در گفتار راستگوتر از خداست؟ (١٢٢) کار بآمال و آرزوی شما و آرزوی یهود و نصاری درست نشود هر آنکه کار بد کند (هر کس باشد) کیفر آنرا
خواهد دید و بجز خدا احدیرا یار و یاور خود نتواند یافت (١٢٣) و هر که از زن و مرد کاری شایسته کند با ایمان بخدا، آنکس به بهشت درآید
و بقدر نقیری (پرده هسته خرمائی) بوی ستم نکنند (١٢٤) در عالم کدام دین بهتر از آنست که مردم خود را تسلیم حکم خدا نموده و سر زیر بار فرمان حق آرند و هم نیکوکار باشند؟

أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ
فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۚ وَمَن
يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ
وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ
أَهْلِ الْكِتَابِ ۗ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ

و پیروی آیین ابراهیم حنیف کنند، آن ابراهیمی که خدا او را بمقام دوستی خود برگزیده (۱۲۵) هرچه در آسمان و
زمین است مُلک خدا است و او بهمه چیز احاطه و آگاهی دارد (۱۲۶) (ای پیغمبر) درباره زنان از تو فتوی خواهند
بگو خدا و آنچه از آیات کتاب خدا برای شما تلاوت شود هم در حق زنان و دختران یتیمشان که مهر و حقوق لازمه
آنها را ادا نکرده یا مایل بنکاح آنها هستید و هم در حق فرزندان ناتوان فتوی خواهد داد و دستور میدهد که درباره
یتیمان عدالت پیشه گیرید و در نیکی کوشید که هر کار نیک بجای آرید خدا بر آن آگاه است (۱۲۷) و اگر زنی
بیم آن داشت که شوهرش با وی مخالفت و بدسلوکی کند یا از او دوری گزیند باکی نیست که هر دو تن براه صلح و سازش
باز آیند که صلح بهر حال بهتر (از نزاع و کشمکش است) و نفوس را بخل و حرص فرا گرفته و اگر درباره یکدیگر نیکوئی کرده
و پرهیزکار باشند بپاداش نیکوکاری خود برسند که خدا بهرچه کنند آگاهست (۱۲۸) شما هرگز نتوانید میان زنان
بعدالت رفتار کنید هر چند راغب و حریص بر عدل و درستی باشید (زیرا حبّ قلبی بیک زن و در
دیگری در اثر حسن و جوانی و غیر آن خارج از اختیار شما است) پس بتمام میل خود یکی را بهره مند و آن دیگر را
محروم نکنید تا او معلق و بلاتکلیف ماند و اگر سازش کنید و پرهیزکار باشید همانا خدا بخشنده
و مهربان است (۱۲۹) و اگر از یکدیگر (بطلاق) جدا شوید باز خدا هر یک را از دیگری برحمت واسع خود
بی نیاز خواهد کرد که خدا را رحمت بی منتها است و بحق حقیقت بر چیز دانا است (۱۳۰) هرچه در آسمان و زمین است
ملک خدا است و ما هم بآنانکه پیش از شما کتاب بر آنها فرستاده شد و هم بشما سفارش اکید کردیم که پرهیزکار
و خدا ترس باشید و اگر همه کافر شوند خدا که ملک آسمان و زمین از او است (بطاعت شما محتاج نیست) که خدا (بذات خویش) بی نیاز و ستوده است (۱۳۱)

4099

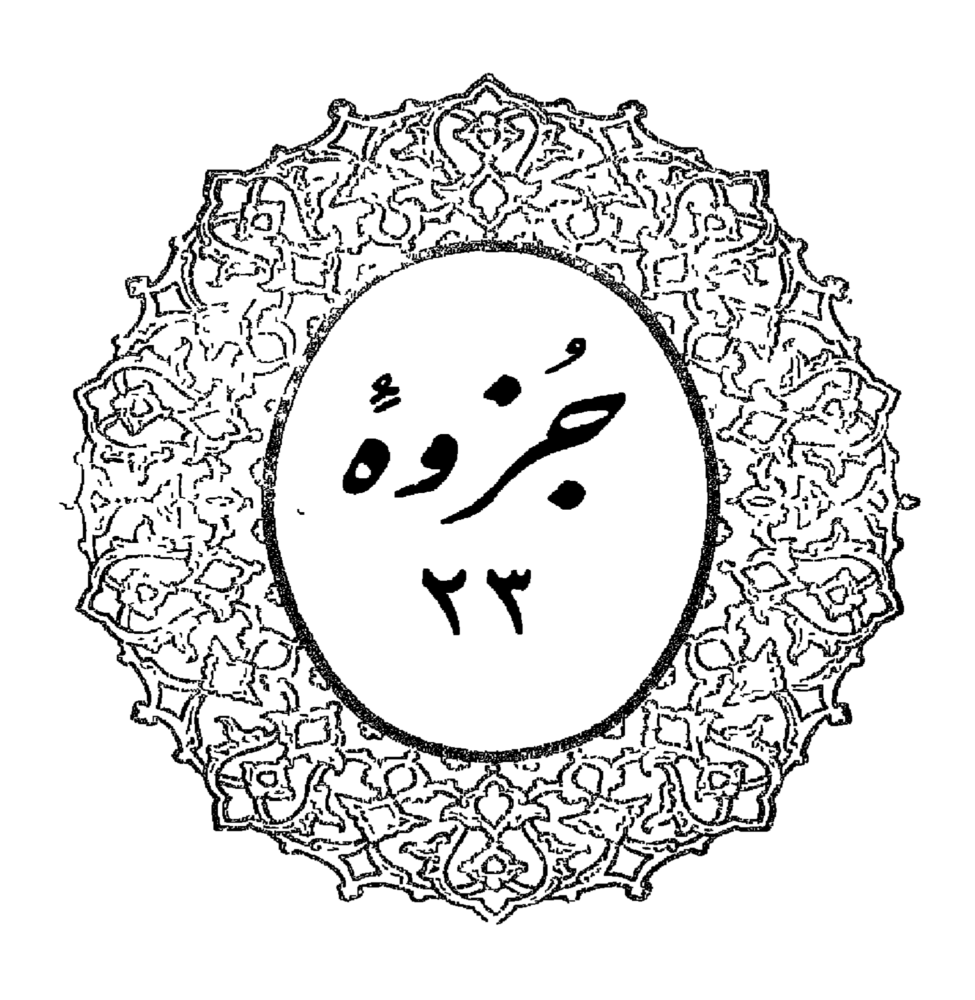
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ
يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ
اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ
الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾
وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ
الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

سورهٔ نساء

هر چه در آسمانها است و آنچه در زمین است همه ملک خدا است و تنها خدا بنگهبانی خلق کافی است (۱۳۲)
ای مردم خدا اگر بخواهد همه شما را (که مالک دنیا و پر قدرت خود را میپندارید) بکلی از دنیا میبرد و قومی دیگر میآورد و البته خدا
بر اینکار مقتدر و توانا است (خلق در مقابل قدرت او مقهور و مغلوبند) (۱۳۳) هر که ثواب و نعمت دنیا (با طاعت
از خدا بخواهد) که ثواب دنیا و آخرت هر دو نزد خدا است و خدا (بدعای خلق) شنوا (و باحوالشان) بینا است
(۱۳۴) ای اهل ایمان، نگهدار عدالت باشید و برای خدا (یعنی موافق حکم خدا) گواهی دهید هر چند بر ضرر خود یا پدر و مادر
و خویشان شما باشد، برای هر کس شهادت میدهید چه فقیر یا غنی باشد شما نباید در حکم و شهادت طرفداری
از هیچکدام کرده و از حق عدول نمائید که خدا برعایت حقوق آنها اولی است، پس شما در حکم و شهادت
پیروی هوای نفس مکنید تا عدالت نگاه دارید و اگر زبان را در شهادت بگردانید (که سخن بنفع شما مبهم و مجمل شود)
یا از بیان حق خودداری کنید خدا بهر چه کنید آگاه است (۱۳۵) ای کسانیکه (بزبان) ایمان آورده اید (بحقیقت از دل)
ایمان آرید بخدا و رسول او و بکتابی که برسول خود فرستاد (یعنی قرآن) و کتابی که پیش از این فرستاده شده (توراة و انجیل و غیره)
و هر که بخدا و فرشتگان و کتابهای آسمانی و رسولان و روز قیامت کافر شود سخت بگمراهی فرو مانده:
(و از راه نجات و سعادت) دور افتاده است (۱۳۶) آنانکه نخست ایمان آوردند سپس کافر
شدند پس بکفر خود فزودند اینان را خدا نخواهد بخشید و براهی هدایت نخواهد فرمود (۱۳۷) منافقانرا
بشارت ده که برآنان سخت عذاب دردناک خواهد بود (۱۳۸) آن گروه که مؤمنانرا ترک گفته
و کافرانرا دوست گرفتند آیا نزد کافران عزت میطلبند؟ (خطا میروند) که عزت همه نزد خداست (۱۳۹) آیا در کتاب الهی بحکم بر شما

ولله ما في السماوات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا ﴿١٣٢﴾ إن يشأ
يذهبكم أيها الناس ويأت بآخرين وكان الله على ذلك قديرا ﴿١٣٣﴾
من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة و
كان الله سميعا بصيرا ﴿١٣٤﴾ يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين
بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم أو الوالدين والأقربين إن
يكن غنيا أو فقيرا فالله أولى بهما فلا تتبعوا الهوى أن تعدلوا
وإن تلووا أو تعرضوا فإن الله كان بما تعملون خبيرا ﴿١٣٥﴾ يا أيها الذين آمنوا
آمنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي أنزل من قبل
ومن يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر
فقد ضل ضلالا بعيدا ﴿١٣٦﴾ إن الذين آمنوا ثم كفروا ثم آمنوا
ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا
ليهديهم سبيلا ﴿١٣٧﴾ بشر المنافقين بأن لهم عذابا أليما ﴿١٣٨﴾ الذين
يتخذون الكافرين أولياء من دون المؤمنين أيبتغون عندهم
العزة فإن العزة لله جميعا ﴿١٣٩﴾ وقد نزل عليكم في الكتاب أن إذا

سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾
مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَ
لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ
وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیلهٔ تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود